

СТУДИИ НА СЛУЧАЈ ЗА ТЕСТ – ПРАВО НА ЕУ

1. Владата на државата НН (тужена) која е членка на ЕЗ наметнала "давачка" за увозот на дијаманти (данок на додадена вредност од 0,33%). Приходите од оваа давачка биле наменети за социјален фонд за работниците кои работат со дијаманти. По жалбата на други земји-членки на ЕЗ (жалители) државата НН тврдела дека давачката била за легитимна цел со образложение дека приходите од давачката нема да одат во буџетот на државата, туку дека истите се наменети за работниците од индустријата за дијаманти, и дека наметнувањето на давачката не може да се смета за обид за заштита на домашното производство. Според државата НН оваа давачка не треба да се смета за царинска давачка и не треба да биде опфатена со член 25 од Договорот за ЕЗ (ДЕЗ). Европскиот суд на правдата (ЕСП) по овој предмет донел пресуда во 1969 година.
2. ЕЗ - Комисијата (тужител) поднела тужба против владата на државата ХХ (тужен) како резултат на упорни напади врз увозниците, од страна на земјоделците на земјата ХХ кои сметале дека увозот на поевтини земјоделски производи било "нефер". Како резултат на тоа, земјоделците ги блокирале пристаништата и патиштата за влез во државата ХХ, ги напаѓале странските камиони и ја уништувале нивната содржина, и со тоа целосно ја прекинале трговијата помеѓу ХХ и другите земји-членки. Бидејќи било тешко да се дејствува директно против фармерите или водачите на фармерите и нивните организации, вниманието се свртело кон државата ХХ. По неколку години притисок, ЕЗ поднесела тужба пред Европскиот суд на правдата ЕСП против ХХ за повреда на членот 28 од Договорот за ЕЗ (ДЕЗ)
3. На компанијата ХХ и било забрането од страна на антимонополска управа на државата НН да продава алкохолни пијалоци - ликер со ниво на алкохол кој е процентуално понизок од тој што се продава во државата НН. Имено, компанијата продавала ликер со содржина на 15-20% алкохол, но од страна на државата НН и било образложено дека ликерите што се продаваат во НН мора да содржат минимален износ на алкохол од најмалку 32%. Владата на државата НН верувала дека со ова правило ќе се заштитат потрошувачите, обезбедувајќи дека би добиле одредено минимално ниво на алкохол. Инаку, потрошувачите би може да бидат привлечени од поевтин ликер, а подоцна да откријат дека има помалку алкохол. Од друга страна пак, компанијата сметала дека оваа забрана е во спротивност со член 28 од Договорот за ЕЗ (ДЕЗ) и претставува мерка која има еквивалент на квантитативно ограничување на увозот. Предметот се нашол пред Европскиот Суд на Правдата (ЕСП).